

forflytte ham til et andet Embede, naar det Embede, han havde, havde viist sig at være langt lavere gageret, end der maaskee kunde have været Grund for ham til at gjøre Regning paa. Naar man isvrigt ikke har Noget at udsætte paa Embedsmandens Forhold, saa forekommer det mig, at han i Sammenligning med en Embedsaspitant, der ikke har været i Embedsstilling, maa kunne gjøre sig Haab om Forslyttelse; men det er aabenbart, at dersom den enkelte paagjældende Embedsmand, paa Grund af at hans Dnske om at sættes paa fast Gage ikke tages til Følge, ansøger og opnaaer Forslyttelse, saa vil man blive nødt til ifølge Loven af 1861 at tilstaae den nye Embedsmand den for Embedet bestemte faste Gage. Nu henstiller jeg, om der netop i Befolkningens Interesse vilde være vundet Noget derved, at man fremtvang en saadan Forandring. Jeg for mit Vedkommende er af den Anskuelse, at det i Regelen ikke er heldigt og rigtigt, men til Skade at forflytte locale Embedsmænd, og forudsat, at der har udviklet sig et godt Forhold mellem Embedsmanden og Beboerne i Jurisdictionen, troer jeg, at det for begge Parter er bedst, at dette Forhold ikke brydes alfor hyppig. (S. A. Hansen: Ja, „forudsat“!) Ja, det ærede Medlem siger „forudsat“, men jeg veed ikke, at der foreligger Noget, der berettiger til at paastaae, at denne Forudsætning ikke er tilstede i det Tilfælde, hvorom Spørgsmaalet her er. Vår der isvrigt ikke noget godt Forhold tilstede mellem Embedsmanden og Beboerne af Jurisdictionen, saa kan jeg heller ikke see, at der var vundet Noget ved, at man fristede ham til at lade en Forandring indtræde, hvoraf Følgen altsaa blev, at en anden Jurisdiction vilde faae en Embedsmand, som ikke havde forstaaet at sætte sig i et godt Forhold til sin første Jurisdiction. For mig ere disse Sætninger afgjørende. Det har ganske vist været Mening med Loven af 19de Februar 1861 jo før jo hellere at faae tilveiebragt en saadan Omordning, at Sportellønningen ved Pladsen for fast Lønning. Man har endvidere, da man normerede de enkelte Gager, taget Hensyn til Embedernes Omfang og Betydning, og man har fundet det rigtigt og billigt at lønne det Embede, hvorom her er Spørgs-

maal, med en fast Gage af den Størrelse, der er bestemt i Loven; og endelig, ligesom det er billigt at lade den paagjældende Embedsmand faae den nye Lønning, som vel maatte tilkomme enhver ny Embedsmand, der ikke kan ansees for at være mere kvalificeret end han, saaledes er det ikke i Befolkningens Interesse at indrette sig paa en saadan Maade, at man derved lettere fremsthynder en Forandring af Embedsmand.

Fsberning: Forudsat, at det var rigtigt, at Lovens Formaals for en væsentlig Deel var at komme til en Stilling, hvorved man i det Hele kunde undersøge Forandringen og maaskee affkaste Sportelvæsenet, saa ligger dog Afgjørelsen af dette Spørgsmaal aldeles ikke for i dette Tilfælde. Vi nærme os ikke det Dnskelige i denne Retning ved ikke at følge Udvalgets Forslag. Den her omtalte Embedsmand vil vedblive at ønske at komme paa fast Gage, hvad enten mange Andre komme paa fast Gage eller ikke. I det Dieblik, vi altsaa vare saa nær, at kun han stod tilbage, for at vi kunde komme ind paa Sportelvæsenets Afgjørelse, saa vilde det ingen Vanskelighed have at komme tilrette med denne Embedsmand; selvfølgelig falder denne Side af Sagen aldeles bort. Den anden Side af Sagen er Spørgsmaalet om Indvaanernes Krav i dette enkelte District. For det Første har dette Spørgsmaal ikke noget Væsentligt at bethyde, før det Hele ligger for, eftersom ingen Netskreds her ved denne Lov har faaet nogen Prioritet, nogen Forret til tidligere at komme i denne, som det synes, heldige Stilling; men paa den anden Side er det ikke nogen saa væsentlig Forstjæl, eller idetmindste maa man formode, at saalænge Sportelssystemet bestaaer, kan Forstjellen, især for Fremtiden, ikke være saa væsentlig. Den høitærede Justitsminister har jo af de Mange, som ere komne paa fast Gage, havt Leilighed til at erfare, hvordan der sportuleres og hvordan der skal sportuleres regelret. Enten sportulere de Embedsmænd, som ere paa fast Gage, ikke, som de efter Loven skulle, og saa bryr de holdes til at gjøre deres Pligt i saa Henseende, thi ellers stæffe de ikke Statskassen den regelmæssige Indtægt, som den skal have, eller og=